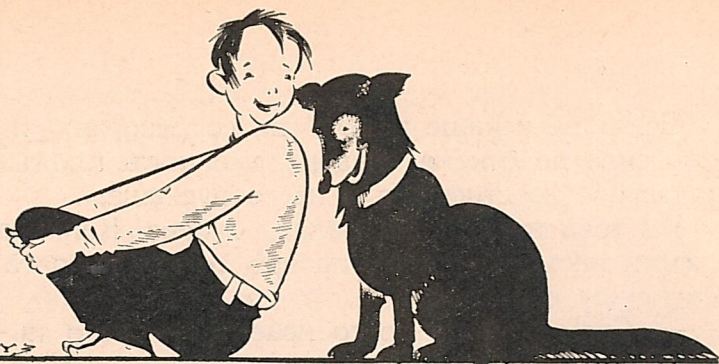

Лудоршиѣ на Чорлавия Крачуланъ

Кой да вѣрва, кой да знае,
че синѣтъ на стрина Тона
не мирува и не хае
и си влачи панталона,
чакъ до пояса разпранъ.
Ала въ село не сгрѣшиха,
че немирника кръстиха
Чорлавиятъ Крачуланъ

Съ десетъ рани по главата,
съ две очи като синчець,
ей го нашия приятель —
най-немирния хитрецъ.
Ни коситѣ
му омити,
нито чисти му краката,
само ходи,
само броди,
като щъркелъ по блатата.

И навредомъ дето ходи,
Чорлавиятъ Крачуланъ
подиръ себе си ще води
свойто куче Караманъ.
Тѣзъ немирници бездѣлни
и другари нераздѣлни,
кой ли дяволъ ги накара
да забъркатъ тази попара,
та отъ нея пакъ самитѣ
си изпатиха горкитѣ.

Лани татко му замина
да печели по чужбина.
Той остана салъ единъ,
непослушенъ, галенъ синъ.
Вечеръ майка му го вземе
и додето той задрѣме,
тя му пѣе и приказва
и му приказки разказва.
— Презъ морета
и полета,
задъ ония планини —
тамъ сж топлитѣ страни.
Тамо щъркели зимуватъ
и султанитѣ царуватъ
и на пѣтъ и кръстопѣтъ,
портокалитѣ растатъ.
Плодоветѣ тамъ си зрѣятъ,
тихо хората живѣятъ,
и когато тѣ пощатъ
лежешката си ядатъ.
Тѣй приказва
и разказва
и приспива Крачуланъ;
той сънува,

